

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9Csp/149/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617207826
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617207826.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Evou Triznovou v spore žalobcu : N. Y., P. XX.XX.XXXX, X. Y. Y. XXX, štátna občianka Slovenskej republiky, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Lučenec, ul. J. Kráľa 5/A proti žalovanému : Endepro, s.r.o. v likvidácii, so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 49, IČO: 35 805 731, zast. advokátska kancelária De minimis, spol. s r. o., so sídlom Bratislava, Lovinského 22, IČO: 36 868 949, v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 456,95 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 456,95 Eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne počnúc od 22.06.2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku ohľadne počiatku úroku z omeškania počnúc od 25.04.2017 do 21.06.2017 žalobu žalobkyne proti žalovanému z a m i e t a.

III. Súd p r i z n á v a žalobkyni náhradu trov sporu proti žalovanému v rozsahu 100%.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok v celosti. O výške súdneho poplatku rozhodne vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podala na Okresnom súde Lučenec dňa 25.05.2017 žalobu, v ktorej sa domáhala od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 456,95 Eur s príslušenstvom. Uviedla, že uzatvorila so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a s ňou súvisiacu Zmluvu o doplnkovej službe, od ktorej odvodzuje svoj nárok. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere je nutné považovať za absolútne neplatný právny úkon. Dňa XX.XX.XXXX uzatvorila so spoločnosťou Provident Financial s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“). Na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 1300,-Eur. Súčasne žalobkyňa uzatvorila so žalovaným súvisiacu Zmluvu o poskytnutí služby komfort spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobkyne na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru. Na základe Zmluvy o poskytnutí služby komfort sa žalovaný zaviazal, že žalobkyni bude za odmenu pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v preberaní finančnej hotovosti, ktorá je určená na úhradu splátok spotrebiteľského úveru. Zmluva o poskytnutí služby komfort má k Zmluve o spotrebiteľskom úvere akcesorickú povahu, aj keď je táto zmluva uzatvorená na osobitnej listine. Žalovanému nič nebránilo v tom, aby dojednanie o spolplatení hotovostného inkasovania splátok bolo zahrnuté priamo v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa žalobkyne žalovaný práve takýmto spôsobom obchádzal zákon tým, že dojednal osobitnú

zmluvu, hoci poplatok za hotovostné inkasovanie splátok nevyberal osobitne, ale zahrnul ho do splátky úveru. Odplata za doplnkovú službu, ktorá bola predmetom Zmluvy o poskytnutí služby komfort bola percentuálne vo výške 51,50 % z poskytnutého úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere a s ňou súvisiaca Zmluva o poskytnutí služby komfort by sa mali posudzovať ako jeden celok. Akcesorický charakter Zmluvy o poskytnutí služby komfort k Zmluve o spotrebiteľskom úvere možno priamo dovodiť z bodu 1.1 priloženej Zmluvy o poskytnutí služby komfort, v ktorej sa uvádza totožné dojednanie. Zmluva o poskytnutí služby komfort nie je samostatne označená číslom, ale priamo odkazuje na číslo konkrétnej zmluvy, ku ktorej sa viaže.

2. Žalobkyňa ďalej poukázala na tú skutočnosť, že Zmluva o poskytnutí služby komfort bola nevyhnutnou podmienkou na uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je nelogické, aby žalobkyňa z vlastnej vôle pristupovala a požadovala uzatvorenie Zmluvy o poskytnutí služby komfort, čím sa poskytnutý úver predraží, pretože musí platiť odmenu obchodnému zástupcovi za to, že bude preberať splátky úveru v jej domácnosti. Uvedená služba nebola dojednaná individuálne na žiadosť žalobkyne, ale bola podmienkou poskytnutia úveru. Žalovaný v Zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvádza RPMN. V skutočnosti spotrebiteľka zaplatí celkom 75,52% odplatu zo sumy poskytnutého úveru, čo je doslova úžernícke plnenie, ktoré odporuje dobrým mravom.

3. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej boli poskytnuté peňažné prostriedky neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úvere, a súčasne v nej sú viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený konkrétny dátum, predstavujúci termín konečnej splatnosti úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje len údaj týkajúci sa počtu splátok. V Zmluve absentuje aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

4. Žalobkyňa v žalobe zdôraznila, že v rámci samotného textu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je špecifikované, aký predmet plnenia je ponúkaný spotrebiteľovi za platbu poplatku za garantovanú službu. Z dôvodu neurčitosti a absencie skutočného protiplnenia pre spotrebiteľa je možné opodstatnene považovať poplatok, za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže dojednaním „iluzórného“ poplatku došlo k prehĺbeniu nerovnováhy medzi dodávateľom a spotrebiteľom v predmetnom úverovom vzťahu. Žalovaný protiplnenie za poskytnutie úveru rozložil na tri sumy a to na : zdanlivo primeraný úrok, poplatok za garantovanú službu, poplatok za výber splátok úveru. Žalovaný spotrebiteľské práva žalobkyne porušil tým, že v Zmluve použil neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky, keď obchodný zástupca poskytnutie úveru podmienil uzatvorením Zmluvy o doplnkovej službe, v Zmluve o úvere neuviedol skutočné RPMN. Keďže Zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútne neplatný právny úkon, žalovaný mal nárok len na sumu, ktorá boli žalobkyni reálne poskytnutá. Finančné prostriedky, ktoré prijal nad rámec skutočne poskytnutých finančných prostriedkov je potrebné považovať za bezdôvodné obohatenie, pretože finančné prostriedky žalovaný získal bez právneho titulu.

5. Žalobkyni na základe Zmluvy o úvere bola poskytnutá suma vo výške 1300,- Eur. Žalovanému zaplatila 1756,95 Eur, takže žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 456,95 Eur.

6. Predžalobnou výzvou zo dňa 19.04.2017 vyzvala žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy do 24.04.2017. Žalovaný bezdôvodné obohatenie nevydal, takže je dôvodné, aby počnúc od 25.04.2017, kedy sa dostal do omeškania s úhradou peňažného dlhu voči žalobkyni zaplatil zákonné úroky z omeškania.

7. Okresný súd Lučenec vydal dňa 12.06.2017 platobný rozkaz č.k. 9Csp/149/2017-34. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor. Uznesením č.k. 9Csp/149/2017-112 zo dňa 19.07.2017 súd zrušil platobný rozkaz podľa § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

8. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že neprijal od žiadneho svojho zákazníka plnenie, ktoré by nezodpovedalo ich vzájomnej písomnej dohode, a teda relevantnému právnomu titulu, čím je vylúčené, že by sa žalovaný mohol bezdôvodne obohatiť. Medzi stranami došlo okrem iného aj k uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver v sume 1300,- Eur a žalobkyni po poskytnutí úveru vznikol záväzok zaplatiť žalovanému celkovú čiastku (pri predpoklade riadneho a včasného

splatenia dlhu) v sume 1612,22 Eur. Až po uzavretí Zmluvy o úvere strany spolu uzavreli Zmluvu o poskytnutí služby komfort zo dňa 29.10.2014 (ďalej len „Zmluva o doplnkovej službe“). Na základe Zmluvy o doplnkovej službe sa žalobkyňa zaviazala žalovanému zaplatiť celkovú odmenu v sume 669,50 Eur. Žalobkyňa v časti IV žaloby bez bližšieho zdôvodnenia odkazuje na niekoľko marginálnych súdnych rozhodnutí prevažne okresných súdov, súvisiacich so Zmluvami o spotrebiteľskom úvere. Keďže nadpis časti IV žaloby naznačuje, že sa žalobkyňa uvedenými súdnymi rozhodnutiami snaží dôvodiť údajný žalovaný nárok, žalovaný sa voči takejto snahe žalobkyne ohradzuje z viacerých dôvodov. Predmetom súdneho konania na základe žalobkyňou podanej žaloby sú len tie rozhodujúce skutočnosti, ktoré popísala v žalobe, teda nie skutočnosti opísané v súdnych rozhodnutiach, na ktoré žalobkyňa v žalobe len odkazuje. Táto zásada vyplýva okrem iného aj z toho, že pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností je náležitosťou žaloby podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom má aj svoje výslovné vyjadrenie v § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku; „Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy“. Má svoje opodstatnenie nielen z pohľadu rozlišovania či existuje prekážka litispendencie alebo následne prekážka res iudicata, ale navyše a hlavne umožňuje žalovanému sa náležite vyjadriť k predmetu súdneho konania. Nerešpektovaním danej zásady automaticky dochádza k znemožneniu žalovanému vyjadriť sa k porušeniu rovnosti strán, a teda aj k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. Žalovaný zdôrazňuje, že mu doposiaľ nebola právoplatne určená zmluvná podmienka v ním uzatváraných spotrebiteľských zmluvách za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti. ani mu doposiaľ nebolo právoplatne nepriznané plnenie z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky v ním uzatváraných spotrebiteľských zmluvách.

9. Žalovaný trvá na tom, že Zmluva o doplnkovej službe bola so žalobkyňou individuálne dojednaná, je uzavretá platne a neobsahuje neprijateľné podmienky. Žalovaný vždy postupuje s odbornou starostlivosťou a v súlade s dobrými mravmi. Žalovaný nepoužíva voči spotrebiteľom nekalé obchodné praktiky, teda ani pri uzatvorení Zmluvy o doplnkovej službe, nekalé obchodné praktiky voči žalobkyňe nepoužil. Žalovaný Zmluvou o doplnkovej službe neobchádza zákon. Žalovaný tak popiera aj všetky tomuto odporujúce tvrdenia žalobkyne. Žalovaný v celom rozsahu popiera tvrdenie žalobkyne, že údajne uzavretie Zmluvy o doplnkovej službe so žalovaným bolo „nevyhnutnou podmienkou na uzavretie“ Zmluvy o úvere. Rovnako žalovaný popiera tvrdenie žalobkyne, že údajne „obchodný zástupca (mandatár) poskytnutie úveru podmienil uzatvorením“ Zmluvy o doplnkovej službe. Žalobkyňa v žalobe tieto svoje nepravdivé tvrdenia neopiera o žiadne iné skutkové tvrdenia súvisiace s uzavieraním zmlúv, ktoré sú predmetom tohto súdneho konania a už vôbec takéto tvrdenia nepreukazuje relevantnými dôkazmi. Naopak z ďalších častí žaloby je celkom zjavné, že takéto tvrdenia žalobkyne sú vo svojej podstate založené iba na jej hodnotiacom úsudku, že vraj je „nelogické, aby žalobkyňa, z vlastnej vôle pristupovala a požadovala“ uzavretie Zmluvy o doplnkovej službe. Žalovaný nižšie v tejto časti podania vysvetľuje, že žalobkyňa uzavrela Zmluvu o doplnkovej službe dobrovoľne, pričom v bezprostredne nadväzujúcej časti tohto podania vysvetľuje aj to, že išlo vždy o jej logické a racionálne rozhodnutie. Skutočnosť, že žalobkyňa uzatvorila Zmluvu o doplnkovej službe dobrovoľne (so skutočnou a slobodou vôľou, nie v tiesni) preukazuje okrem iného aj to, že:

(i) nie každý spotrebiteľ Zmluvu o doplnkovej službe so žalovaným uzavrie;

(ii) Zmluva o úvere je úplne nezávislá od skutočnosti, či dôjde alebo nedôjde k uzavretiu Zmluvy o doplnkovej službe so spotrebiteľom;

(iii) Zmluva o doplnkovej službe bola so žalobkyňou osobitne uzavretá až po uzavretí Zmluvy o úvere. Nemohla teda podmieňovať uzavretie Zmluvy o úvere, keďže táto bola v čase podpisu Zmluvy o doplnkovej službe už uzavretá;

(iv) žalovaný svojich obchodných zástupcov školí o dobrovoľnej povahe Zmluvy o doplnkovej službe, ktorí spotrebiteľov na túto skutočnosť upozorňujú;

(v) Zmluva o doplnkovej službe je veľmi stručná zmluva s textom iba na jednom liste, pričom bola osobitne uzavretá a podpísaná stranami;

(vi) žalobkyňa mala záujem na uzavretí Zmluvy o doplnkovej službe, pretože keby mala záujem realizovať platby splátok dlžnej sumy bezhotovostne na bankový účet žalovaného, robila by tak aj pokiaľ by mala uzavretú Zmluvu o doplnkovej službe. Žalobkyňa však preferovala osobný výber dlžnej sumy v mieste jej pobytu. Žalobkyňa zjavne uzatvorila Zmluvu o doplnkovej službe pretože nemala zrejme zriadený bankový účet alebo ak áno, hospodárila predovšetkým hotovostným spôsobom. Žalovaný pripomína, že nešlo o prvé zmluvy, ktoré žalovaný uzatvoril so žalobkyňou, napriek tomu žalobkyňa so žalovaným opätovne, a teda zjavne dobrovoľne, uzavrela ďalšie.

10. Zmluva o doplnkovej službe je samostatne uzavretou inominátnou spotrebiteľskou zmluvou obsahujúcou ustanovenia o predmete plnenia (bod 1.1) a jeho cene (bod 1.2) pričom obe sú vyjadrenie určito, jasne a zrozumiteľne. Zmluvu o doplnkovej službe strany osobitne podpísali. Zmluva o doplnkovej službe je akcesorickej povahy k Zmluve o úvere, no nie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok, čo potvrdzuje aj fakt, že niektorí zákazníci žalovaného sa rozhodli pre doplnkovú službu a niektorí nie. Žalovaný poskytoval žalobkyni nadštandardnú doplnkovú službu spočívajúcu predovšetkým v pravidelnom preberaní peňažných súm na úhrady splátok spotrebiteľského úveru v hotovosti v mieste určenom žalobkyňou. Doplnková služba ako hlavný predmet plnenia a celková odmena ako cenové dojednanie sú explicitne vylúčené zo súdneho prieskumu ich prijateľnosti podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Táto doplnková služba je orientovaná predovšetkým na tých zákazníkov, ktorí nemajú zriadený bankový účet v banke. Väčšina zákazníkov sa snaží o minimalizáciu nákladov, ktoré tieto osoby vynakladali na splácanie úveru v podobe najmä bankových poplatkov za hotovostný vklad na účet žalovaného (60-krát) a na cestovné náklady v súvislosti s opakovanými cestami do najbližšej banky (60-krát) . Žalobkyňa v čase uzavretia Zmluvy o úvere nemala zriadený bankový účet. Súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj dohoda o spôsobe splácania poskytnutého úveru. Táto je v Zmluve o úvere obsiahnutá v bode 9 . Uzavretím Zmluvy o doplnkovej službe sa záväzok žalobkyne platiť splátky dlžnej sumy na bankový účet žalovaného nemení, ibaže žalovaný sa okrem iného navyše zaväzuje fyzicky sa dostaviť na miesto určené žalobkyňou a prevziať od nej hotovosť, ktorú po jej prevzatí použije na splnenie povinnosti žalobkyne z príslušnej Zmluvy o úvere. Žalobkyňa sa tak môže dobrovoľne rozhodnúť, že buď bude splácať splátky na bankový účet žalovaného priamo, alebo uzavrie so žalovaným Zmluvu o doplnkovej službe pri ktorej žalovaný bude preberať hotovosť na rôznych miestach odlišných od pobočiek žalovaného. Záväzok žalovaného poskytovať doplnkovú službu, preto nie je súčasťou záväzku žalovaného zo Zmluvy o úvere, nakoľko zo Zmluvy o úvere nevyplýva povinnosť pravidelne cestovať za žalobkyňou. Pokiaľ žalobkyňa v konaní namieta údajný rozpor výšky celkovej odmeny s dobrými mravmi, keď celková odmena pripadajúca v prepočte na jeden výber predstavuje približne len cenu obojsmerného autobusového cestovného lístka, tak žalovaný považuje tento hodnotiaci úsudok žalobkyne za celkom mylný.

11. Žalovaný ďalej poukazuje na tú skutočnosť, že žalobkyňa na viacerých miestach žaloby nesprávne tvrdí, že odmena podľa Zmluvy o doplnkovej službe by sa mala započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom zo Zmluvy o úvere, a preto podľa nesprávneho názoru žalobcu je v Zmluve o úvere uvedená nesprávne výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) v takej miere, že ide až o úžeru. Kľúčovou chybou, na ktorej spočívajú nesprávne výpočty sú predovšetkým vstupné údaje s ktorými žalobkyňa pracuje. Nie je na vôli žalobkyne, ale ani žalovaného, ktoré náklady tvoria celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré sú potom vstupným údajom pre výpočet RPMN. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú vymedzené v § 2 písm.g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere. Žalovaný trvá na tom, že žalobkyňa nemusela uzavrieť Zmluvu o doplnkovej službe, aby na základe Zmluvy o úvere získala spotrebiteľský úver, alebo aby ho získala za ponúkaných podmienok, teda celková odmena podľa Zmluvy o doplnkovej službe sa nezahŕňa do určenia najvyššej prípustnej odplaty podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka; odplata aj celková odmena sú tak v súlade s právnymi predpismi a dobrými mravmi; celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom v zmysle § 2 písm.g) zákona č. 129/2010 Z.z.; údaje v Zmluve o úvere o výške RPMN sú tak správne.

12. Žalovaný poukazuje na tú skutočnosť, že Zmluva o úvere bola uzavretá v písomnej forme a obsahuje všetky všeobecné aj osobitné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z.. Poplatok za garantovanú službu je v Zmluve o úvere vyjadrený jasne, zrozumiteľne a určito, pričom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere je prípustným a zákonom dovoleným poplatkom. Dohodnutý úrok je v Zmluve o úvere uvedený jasne, zrozumiteľne a určito a to fixnou úrokovou sadzbou zo sumy úveru. Porovnateľný je s úrokmi, ktoré v rozhodnom čase poskytovali iné nebankové subjekty. Komerčné banky poskytovali úvery aj za vyššie úrokové sadzby. Zmluva o úvere má náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm.f) zákona č. 129/2010 Z.z. . V Zmluve je prítomná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm.k) zákona č. 129/2010 Z.z..

13. Žalovaný, hoci popiera všetky tvrdenia žalobkyne o neplatnosti oboch spomínaných zmlúv, v prípade aplikovateľnosti § 457 Občianskeho zákonníka, zákonodarca normuje osobitnú reštitučnú právnu povinnosť vo vzťahu k subjektom neplatnej alebo zrušenej zmluvy. Pretože žalobkyňa takúto

podmienenosť plnenia nevyjadřila v žalobe, vzhľadom na kontradiktórnosť sporového konania, je už len táto skutočnosť dôvodom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

14. Súd vyzval žalobkyňu uznesením č.k. 9Csp/149/2017-113, aby sa vyjadřila k odporu proti platobnému rozkazu podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

15. Žalobkyňa sa vyjadřila k odporu proti platobnému rozkazu a navrhla dôkaz výsluch svedkyne N. X.. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom sporu bola uzavretá v rozpore so zákonom. Poukázala na ustanovenie § 3 ods. 1, § 39a Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z., § 9 ods. 2 a § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Trvala na dôvodoch uvedených v písomnej žalobe. Odmena za výber splátok v hotovosti, ktoré mala platiť na základe Zmluvy o doplnkovej službe bolo nutné zahrnúť do ročnej percentuálnej miery nákladov s poukazom na znenie § 19 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ by si žalobkyňa skutočne mohla dobrovoľne vybrať medzi úhradami splátok „svojpomocne“ - lacnejší variant a prostredníctvom obchodného zástupcu - drahší variant, je zrejmé, že by sa pre uvedenú službu s obchodným zástupcom nerozhodla a tak si ušetrila náklady umelo predražujúci úver. Žalobkyňa si doplnkovú službu slobodne a vážne nezvolila, pretože odmena za hotovostný výber splátok obchodným zástupcom žalovaného podstatne zvyšuje celkovú odplatu za úver. Pravidelné návštevy obchodných zástupcov žalovaného slúžili výlučne záujmom poskytovateľa úverov. Predkladá čestné prehlásenia klientov žalovaného, ktoré preukazujú, že ak chceli klienti dostať spotrebiteľský úver od žalovaného museli bez možnosti voľby podpísať všetky im predložené listiny a splátky úveru museli uhrádzať v hotovosti obchodným zástupcom žalovaného. Priložila zápisnicu z pojednávania konaného vo veci Okresného súdu Lučenec 21Csp/196/2016 na ktorom bolo vypočutých 12 svedkov (jednalo sa o osoby, ktoré podpísovali čestné prehlásenia), ktorí potvrdili obsah čestných prehlásení, teda, že bola jedna možnosť ako čerpať pôžičku od žalovaného a to podpísať všetky listiny a akceptovať hotovostný výber splátok. Poukázala na zápisnicu z pojednávania vo veci Okresného súdu Lučenec sp.zn. 13Csp/30/2017, zápisnicu z pojednávania vo veci 13Csp/18/2017. Pokiaľ klienti chceli získať úver v hotovosti alebo na kartu museli podpísať aj Zmluvu o doplnkovej službe. Poukázala na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp.zn. 11C/435/2015 zo dňa 16.03.2016, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp.zn. 19Co/142/2016 zo dňa 08.12.2016. Praxou žalovaného ako dodávateľa je, že si ako odmenu za doplnkovú službu účtuje sumu, ktorá je percentuálne vo výške 51,50 % zo sumy poskytnutého úveru. Skutočný charakter Zmluvy o doplnkovej službe zostal žalobkyňi utajený. Žalobkyňa nenachádza dôvod, prečo by malo byť žalovaným namietané „opomenutie synalagmatickej reštitúcie“ dôvodom na zamietnutie žaloby. Uvedená argumentácia vzhľadom na uplatňovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je bezpredmetná. Žalovaný v dôsledku absentujúcich obligatórnych náležitostí v Zmluve o spotrebiteľskom úvere nemal a nemá nárok na odplatu zo spotrebiteľského úveru. Konal spôsobom, ktorý obchádza zákon a je v rozpore s dobrými mravmi.

16. Uznesením č.k. 9Csp/149/2017-187 zo dňa 16.01.2018 súd vyzval žalovaného na vyjadrenie podľa § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku. Žalovaný nedoručil vyjadrenie k vyjadreniu žalobkyne.

17. Súd určil termín pojednávania na deň 23.03.2018. Na pojednávanie sa dostavil zástupca žalobkyne, žalobkyňa. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil. Súd nariadil pojednávanie v neprítomnosti zástupcu žalovaného.

18. Zástupca žalobkyne trval na žalobe ako aj na dôvodoch podrobne rozvedených v písomných vyjadreniach. Výška bezdôvodného obohatenia bola preukázaná listinným dôkazom - Kartou splátok, v ktorej sú presne uvedené jednotlivé úhrady zo strany žalobkyne. Bezdôvodné obohatenie je nutné posudzovať ako jeden celok a je tvorené platbami žalobkyne od 21.03.2016 do 30.01.2017.

19. Na tomto pojednávani bola vypočutá žalobkyňa ako strana sporu, ktorá vypovedala tak, že uzavrela so žalovaným Zmluvu o úvere. Finančné prostriedky si musela požičať, pretože jej manžel bol vážne chorý a zomrel dňa 14.06.2014. Nevyhnutne potrebovala finančné prostriedky, pričom od iných občanov obce Belina sa dozvedela o možnosti požičať si peniaze od Provident Financial, s.r.o.. Obchodná zástupkyňa jej predložila zmluvu na podpis, túto zmluvu si neprečítala, pretože sa spoľahla na to, čo jej povedala obchodná zástupkyňa, naviac žalobkyňa neovláda dobre jazyk slovenský. Pokiaľ by si sama prečítala zmluvu, nevedela by ju pochopiť. Obchodná zástupkyňa jej nepovedala o tom, že by existoval aj iný spôsob splácania úveru ako osobne do rúk obchodného zástupcu. Obchodná zástupkyňa

jej nepovedala, že za to, že bude úver splácať v hotovosti obchodnému zástupcovi bude musieť platiť. Nebolo jej vysvetlené, že sú aj iné možnosti splácania úveru, pričom úver by bol lacnejší. Obchodná zástupkyňa jej vždy ukázala, kde má príslušnú listinu podpísať a ona ju podpísala.

20. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, prečítaním Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Zmluvy o poskytnutí služby komfort zo dňa XX.XX.XXXX, listinných dôkazov tvoriacich súdny spis sp.zn. 9Csp/149/2017.

21. Medzi stranami nebol spor o tom, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, dňa XX.XX.XXXX číslo XXXXXXXXXX (č.l. 28 spisu - Zmluva o úvere) za nasledovných podmienok: poskytnutý úver 1300,- Eur. Celkové náklady zákazníka sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený v Zmluve úrokovou sadzbou 15,87% ročne zo sumy úveru, t.j. vo výške 129,34 Eur a poplatku za garantovanú službu pevnou sumou 182,88 Eur. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov - RPMN vo výške 46,46%. Celková čiastka, ktorú je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému na základe Zmluvy je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia Zmluvy a pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu predstavuje sumu 1612,22 Eur. Priemerná hodnota RPMN vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe Zmluvy predstavuje 44,06%. V písomnej Zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že zákazník zaplatí žalovanému dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po poslednú je 26,88 Eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 26,30 Eur. Úver sa za podmienok podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytuje na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky, a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Žalobkyňa podpisom Zmluvy potvrdila prevzatie celej čiastky úveru v hotovosti. Splatnosť každej splátky nastáva siedmy kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky je dohodnutý siedmy kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7.deň 60.týždňa po dni uzavretia zmluvy. V ten istý deň bola podpísaná Zmluva o poskytnutí služby komfort, pričom v bode I. bod 1.1 je uvedené, že poskytovateľ sa zaväzuje žalobcovi za odmenu podľa odseku 1.2 počas platnosti Zmluvy o úvere pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXX. Žalobkyňa sa zaväzuje, že za poskytnutie služby zaplatí žalovanému celkovú odmenu vo výške 669,50 Eur. Zákazník sa zaväzuje splácať odmenu v 60 - pravidelných splátkach a to v 59 -týždenných splátkach vo výške 11,15 Eur a poslednú splátku vo výške 11,60 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky žalovaným.

22. Z predložených listinných dôkazov žalobcom, a to čestných prehlásení (v registri zaevidované pod OpP 15/2017 , ale aj v ďalších spisoch Okresného súdu Lučenec, ktoré sa týkajú žalôb spotrebiteľov proti žalovanému o vydanie bezdôvodného obohatenia napr. 9Csp/35/2017 alebo 9Csp/205/2016) je zrejmé, že sa jedná o čestné prehlásenia blanketné, rovnakého obsahu, v zmysle ktorých označené subjekty menom, priezviskom, dátumom narodenia a bydliskom vyhlasujú, že v určitý konkrétny deň uzatvorili so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 49, prostredníctvom jej obchodného zástupcu, taktiež označeného menom, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, číslo vypísané v každom prípade vo vzťahu k tej ktorej zmluve. Osoby vyhlasujú, že potom ako si obchodný zástupca overil, že spĺňajú podmienky na poskytnutie úveru, pripravil a predložil im k podpisu zmluvu pozostávajúcu z viacerých formulárových listín. Pamätajú si, že k tomu, aby úver dostali, museli podpísať viacero papierov, obchodný zástupca im nič nehovoril o tom, že by bola aj iná možnosť ako čerpať daný spotrebiteľský úver ani im neponúkol lacnejšiu možnosť čerpania. Bola iba jedna možnosť, a to podpísať všetky papiere a tak dostať pôžičku. Splátky úveru potom chodil osobne pravidelne vyberať obchodný zástupca. Uvedené čestne prehlasujú podpísané osoby označené podpisom a vo Filákovke s uvedením konkrétneho dňa s tým, že tieto zodpovedajú skutočnosti a takto si ju pamätajú. Čestné prehlásenia sú podpísané v slovenskom aj maďarskom jazyku osobami N. Y.Š., N. U., B. J., D. Y., N. L., Z. J., G. Y., N. G., M. G., N. L., D. J., E. Y., Š. X., T. E., I. Y., B. U., . Z vyššie uvedených osôb boli ako svedkovia vyslúchaní v spore sp. zn. 21Csp/196/2016 nasledujúce osoby: N. U.P., B. J., D. J., G. Y., N. Y., Š.T. L., B. U., N. L., N. U., E. Y., Š. X., I. Y..

23. Čestné prehlásenie V. Č. sa obsahovo aj formou líši od vyššie uvedených čestných prehlásení. Menovaná uvádzala, že dňa XX.XX.XXXX uzatvorila s obchodnou spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., prostredníctvom jej obchodného zástupcu X. D. zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX a to tým spôsobom,

že na základe reklamnej ponuky požiadala o úver a obchodná zástupkyňa prišla k nej domov, kde podpisovali zmluvu. Obchodná zástupkyňa nevysvetľovala čo sú jednotlivé listiny, ktoré treba podpísať, iba ukazovala „tu a tu sa to má podpísať“. Dokumenty boli položené na seba, obchodná zástupkyňa len odkrývala. Obchodná zástupkyňa jej nedala na výber či budú splátky týždenné alebo mesačné, ale rovno určila, že podľa výšky úveru, v konkrétnej výške bude splátka a bude splatná týždenne. Inú možnosť splácania, ako splácať len doma, zástupkyňa nedala, pričom nemala možnosť neuzatvoriť zmluvu o zabezpečení splátok úveru, listina ani jej obsah jej neboli vysvetľované. Peniaze jej boli poskytované dávnejšie v hotovosti, neskôr na účet. V ten istý deň, keď bola podpísaná zmluva u nej doma si obchodná zástupkyňa vypýtal aj prvú splátku úveru.

24. Zo zápisnice Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21Csp/196/2016 vyplýva, že súd vyslúchol v spore žalobkyňu N.Y. L., ktorá uviedla, že mala viacero pôžičiek od spoločnosti Provident, k podpisovaniu zmluvy o úvere došlo u nej doma, pričom zmluvu vypisovala obchodná zástupkyňa, naposledy pani N. B.. Papiere vyplňala vždy obchodná zástupkyňa, ktorá jej ukázala kde a čo má podpísať. Stretnutie keď sa podpisovala zmluva trvalo asi 15 minút a peniaze vždy dostala doma v hotovosti. Obchodná zástupkyňa nezisťovala či má účet v banke, ktorý v skutočnosti aj mala a má ho aj doteraz. Peňažné prostriedky vracala vždy v hotovosti obchodnej zástupkyňi doma. Nikdy jej nebolo povedané, že môže platiť aj inou formou, napr. poštou, len v hotovosti.

25. Svedok N. U. v tom istom spore tvrdil, že bral pôžičku od Providentu, pričom zmluvy o úvere uzatváral a podpisoval doma so zástupcom N. Y. za spoločnosť Provident. Celkovo mal štyri zmluvy, teda zobral štyri úvery. Keď podpisoval zmluvu, vie, že podpisoval niekoľko listín a ukazoval mu obchodný zástupca kde sa má podpísať. Spísanie zmluvy trvalo tak 10-15 minút a obchodný zástupca sa ho nepýtal či má účet v banke, hoci tento účet má. Úver splácal každý týždeň v hotovosti doma do rúk obchodného zástupcu. O tom, že by mohol platiť inou formou poučený nebol. Svedok uviedol, že keby mal vedomosť a možnosť platiť cez účet v banke, resp. poštou a úver by bol lacnejší ako oproti tomu, že úver je drahší keď z pohodlia jeho domu inkasovanie uskutočňuje poskytovateľ pôžičky, svedok uviedol, že by si vybral lacnejšiu formu.

26. Svedkyňa D. J. v tom istom spore tvrdila, že rovnako ako manžel B. J. aj ona mala úvery od spoločnosti Provident, a to viackrát. Zmluvu podpisovali doma, tu bola aj vypisovaná a vypisoval ju obchodný zástupca. Zmluvy boli uzatvárané s viacerými obchodnými zástupcami, a to N. B., E. X.X. N. E. P.. Obchodná zástupkyňa ukazovala kde a čo sa má podpísať, pričom peniaze dostala hneď od obchodnej zástupkyne na ruku pri podpise zmluvy. Svedkyňa uviedla, že má účet v banke, ale obchodná zástupkyňa sa ju na túto skutočnosť nepýtala. K plátbám dochádzalo každý týždeň, peniaze sa vyplácali osobe, ktorá vypisovala zmluvu. Svedkyňa potvrdila, že je v spore so spoločnosťou Provident Financial.

27. Svedok G. Y. v tom istom spore tvrdil, že podpísal zmluvu o pôžičke s Providentom viackrát. Zmluvy sa uzatvárali u neho doma, podpisovala ju zástupkyňa, vypisovalo sa viacero listín, tak sedem alebo osem papierov, pričom zástupkyňa ukázala kde sa má podpísať. Peniaze mu boli prinesené domov, účet v banke nemá, ani sa ho na to či má účet nikto nepýtal. Následne pôžičku splácal doma. Svedok uviedol, že zástupkyňa mu povedala, že platenie funguje tým spôsobom, že sa platí obchodnému zástupcovi do rúk, o inej možnosti platenia nebol upovedomený a nevedel, že keď k nemu príde obchodná zástupkyňa, že bude úver drahší, pretože o tom informovaný nebol, rovnako ako aj o tom, že si môže peniaze vybrať cez poštu, resp. banku a v tomto prípade by bol úver lacnejší. Svedok potvrdil, že je v spore so spoločnosťou Provident, ktorú žaluje.

28. Svedkyňa V. Č. v tom istom spore tvrdila, že bola klientkou Providentu, pričom brala od nich úver, zmluvu vypisovala obchodná zástupkyňa, ktorá jej ukazovala kde má podpísať, všetko si to nečítala, pretože listín bolo viacero. Obchodná zástupkyňa pani D. poodkrývala tie časti, kde bolo treba podpísať a tak to aj svedkyňa podpisovala. Peniaze jej boli donesené domov, účet v banke nemá, obchodná zástupkyňa sa ju na túto skutočnosť pýtala. Úver splácala každý týždeň priamo doma do rúk obchodnej zástupkyne. O možnosti iného splácania úveru nebola poučená, uviedla, že obchodná zástupkyňa pani D. jej povedala, že bude chodiť pre peniaze k nej domov. V prípade, že by si mala zvoliť inú formu splácania a úver by bol lacnejší, tak by si zvolila lacnejšiu formu splácania.

29. Svedkyňa N. Y. v tom istom spore tvrdila, že mala pôžičku od Providentu, pričom zmluvu podpisovala doma a zástupkyňa si chodila k nej pre peniaze. Podpisovala niekoľko listín, nepamätá si aké označenia

tieto listiny mali, mohlo ich byť tak tri či štyri. Obchodná zástupkyňa jej ukázala kde má podpísať zmluvu a uzatvorenie zmluvy trvalo asi pol hodinu. Peniaze dostala do ruky, pričom účet v banke mala šesť rokov. Obchodná zástupkyňa sa jej však nepýtala či účet má. Pôžičku splácala každý týždeň doma, obchodný zástupca ku nej chodil, inú možnosť splácania nemala a nevedela, že mala aj takú možnosť, aby mohla platiť v banke alebo na pošte. Svedkyňa uviedla, že je v spore so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. ktorú žaluje.

30. Svedok Š.X. L. v tom istom spore tvrdil, že mal pôžičku od spoločnosti Provident, pričom zmluva bola uzatvorená u neho doma obchodnou zástupkyňou, ktorá vypísala všetky papiere čo sa týka zmluvy a on to len podpísal. Bola to hromada papierov, niektoré ostali u neho a niektoré musela zástupkyňa vziať preč. Peniaze mu prišli na kartu, ktorú mu pani dala do ruky a s kartou vybral peniaze z bankomatu. Svedok uviedol, že bez okuliarov dobre nevidí, ale zástupkyňa mu vysvetlila čo a kde má podpísať a tak to podpísal. Potom si doma papiere prečítal. Zo zmluvy niečo porozumel, niečo nie. Pôžičku splácal doma raz do mesiaca, pre peniaze chodila obchodná zástupkyňa. Svedok uviedol, že spoločnosť Provident žaluje.

31. Svedok B. U. v tom istom spore tvrdil, že v minulosti úver od Providentu zobral, zmluvu podpísal doma so zástupcom obchodnej spoločnosti, ktorého meno nevedel uviesť. Podpisovalo sa viacero listín, obchodná zástupkyňa mu ukazovala kde má podpísať, tak to podpísal. Z Providentom mal uzatvorené dve zmluvy, obidve boli uzatvorené u neho doma rovnakým spôsobom. Raz bola podpisovaná zmluva so ženou, druhýkrát s mužom, preto nevedel ktorá konkrétna zmluva bola s kým podpisovaná. Uzatvorenie zmluvy trvalo asi 40 minút, peniaze dostal tak, že mu bola daná karta, s ktorou vybral peniaze z bankomatu, úver splácal týždenne obchodnému zástupcovi doma. O inej možnosti splácania nevedel, pričom účet v banke má, ale nevie či zástupca zisťoval či má účet v banke alebo nie, myslel si, že nie. Nebol poučený o tom, že keď bude chodiť obchodný zástupca pre peniaze k nemu domov je cena rozdielna ako keby platil bezhotovostne. So spoločnosťou Provident je v spore, nakoľko ju žaluje a chce, aby mu bolo vrátené to čo zaplatil navyše. Svedok dodal, že všetko platil a platí cez internet banking.

32. Svedkyňa N. L. v tom istom spore tvrdila, že je klientkou Providentu od ktorého mala úver, pričom zmluva bola uzatvorená u nej doma v obci Studené prostredníctvom obchodnej zástupkyne D. J.. Zmluvu podpisovala tak, že obchodná zástupkyňa jej ukázala čo má podpísať a trvalo to asi hodinu. Pôžičku dostala v hotovosti a platila tak, že každý týždeň prišla obchodná zástupkyňa, ktorej to platila do rúk doma. Obchodná zástupkyňa povedala pri uzatváraní zmluvy, že sa takto bude platiť. Účet v banke nemá, ale ani obchodná zástupkyňa si to nezisťovala. Obchodná zástupkyňa ju nepoučila, že je aj iná možnosť splácania ako to, že príde domov, nebola jej poskytnutá možnosť platiť poštou alebo bankou a nevedela, že je iná cena úveru keď bude chodiť domov obchodná zástupkyňa ako keby to platila inou formou. Uviedla, že obchodnú spoločnosť žaluje prostredníctvom advokátskej kancelária JUDr. Ciriakovej z Fiľakova.

33. Svedkyňa N.Ž. U. v tom istom spore tvrdila, že má pôžičky od spoločnosti Provident. Zmluvy uzatvorila a spisovala doma, pri prvom uzatvorení zmluvy podpísala asi dve listiny, presne si nepamätala, pretože mala dva úvery a pri druhej zmluve, asi tiež dve listiny. Kde má podpísať, to jej ukázala obchodná zástupkyňa T. B.. Uzatvorenie zmluvy netrvalo dlho, asi len 5 minút, pričom zástupkyňa ju poučila koľko dostane, koľko má platiť a peniaze dostala v hotovosti. Podľa oboch zmlúv platila niekedy týždenne, potom to bolo raz mesačne do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá chodila inkasovať. Neskôr to bola zástupkyňa U. Č. a na konci nejaká pani Riasová. O spôsobe platby sa dozvedela pri uzatvorení prvej zmluvy a potom vždy keď prišla obchodná zástupkyňa, ktorá povedala kedy príde najbližšie. Či má účet v banke zástupkyňa nezisťovala, ani ju nepoučila, že má inú možnosť splácania splátok ako tým, že bude chodiť k nej domov. Svedkyňa ani nevedela, že bola iná možnosť, že je iná cena keď chodí inkasovať obchodná zástupkyňa ako keby sa platilo formou pošty a pod.

34. Svedok E. Y. v tom istom spore tvrdil, že mal úver od spoločnosti Provident, pričom zmluva bola uzatváraná u neho doma. Zmluvu ako aj ďalšie listiny vypíňala pani N. B., obchodná zástupkyňa. Podpisoval niekoľko listín, nevie už koľko a zmlúv mal s Providentom uzatvorených viacero. Pri uzavretí prvej zmluvy mu nebolo povedané, že môže platiť aj inou formou, napr. poštou, len to, že musí platiť do rúk obchodnej zástupkyne. Obchodná zástupkyňa mu ukázala kde má čo podpísať, peniaze v prvom prípade dostal pri podpísaní zmluvy, následne platil do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá mu pri uzavretí zmluvy povedala, že bude chodiť pre splátky pôžičky. Obchodná zástupkyňa myslí si, že nezisťovala

či má účet v banke, ktorý inak má asi už 20 rokov. Nevedel, že úver môže splácať bezhotovostne pri prvej zmluve, pri druhej to už vedel, vtedy mu obchodná zástupkyňa povedala, že tá možnosť tu je. Pri druhom úvere už zrefinancoval prvú pôžičku, tzn. splácal vlastne tým druhým úverom úver prvý. Takto však zobral od Providentu deväť alebo desať úverov, nie všetky však boli použité na refinancovanie predchádzajúceho úveru. Teraz pri poslednej zmluve už splácal na účet banky, predtým splácal vždy do rúk obchodnej zástupkyne, lebo len pri poslednej zmluve, ktorú uzatváral mu obchodný zástupca povedal o možnosti splácať úver iným spôsobom ako do rúk obchodného zástupcu, napr. cez bankový účet. Poslednú zmluvu uzatvoril pred necelými dvoma rokmi. Predtým nevedel, že je iná cena úveru keď sa platí obchodnej zástupkyňi alebo cez banku, ale pri tejto poslednej zmluve to už vedel, že keď bude obchodný zástupca chodiť k nemu tak bude platiť za túto službu a bol o tom poučený, preto si vybral tú možnosť, že nebude platiť obchodnému zástupcovi. Svedok uviedol, že v súčasnosti Provident žaluje vo veci jednej zmluvy, nakoľko predchádzajúce zmluvy už nemá.

35. Svedok Š.X. X. tvrdil, že pôžičku od spoločnosti Provident bral v troch prípadoch, zmluva sa uzatvárala u neho doma a túto pripravovala a vyplňala pani s ktorou zmluvu uzatváral, išlo o pani U. Č.. Pri uzavretí zmluvy podpisoval asi 7-8 listín, presne už nevie. S každou listinou nebol oboznámený, listiny si prezrel aj prečítal, pritom mal však pocit, že obchodná zástupkyňa ho neoboznámila tak ako by mala s obsahom týchto listín. Ukázala mu kde má podpísať a uzatvorenie zmluvy prebiehalo asi 20 minút. Peniaze dostal cez bankový účet, pretože mu prišla poštou kartička, s ktorou si mohol vybrať peniaze z bankomatu, pričom bankový účet mal zriadený. Obchodná zástupkyňa sa ho aj pýtala či má zriadený účet v banke, ale úver splácal v hotovosti doma, kedy chodila k nemu obchodná zástupkyňa pani Č. pre peniaze a o inom spôsobe splácania, ako do rúk obchodnej zástupkyne nevedel. Nevedel ani o tom, že sú rozdielne ceny v prípade, že chodí si pre peniaze obchodná zástupkyňa, ako keby platil povedzme internetbankingom. Preto vždy platil hotovostne do rúk obchodnej zástupkyne, ani o inej možnosti platenia sa nerozprávali. Nevie ani aký je rozdiel v cene medzi úverom keď chodil obchodný zástupca pre splátky úveru ako keby nechodil, o rozdiel v platbách nevedel a ani nevie aký je v tom rozdiel, keby si však mohol vybrať, vybral by si úver lacnejší. So spoločnosťou Provident je v spore, žaluje ju, pričom v konaní sa zastupuje sám.

36. Svedkyňa N. X. v spore sp.zn. 13Csp/30/2017 na pojednávaní dňa 08.06.2017 tvrdila, že pôsobila v období rokov 2012-2014 ako obchodná zástupkyňa žalovaného. Nevedela sa vyjadriť k počtu uzatvorených zmlúv, bolo ich veľké množstvo, rádovo však gro týchto zmlúv boli refinancovania existujúcich úverov resp. tzv. súběžky, t.j. dve-tri zmluvy súčasne popri sebe dojednané. Žalovaný poskytoval bezhotovostné pôžičky, neskôr pôžičky na kartu. Rozdiel medzi zmluvami bol taký, že pri zmluvách v hotovosti a neskôr na kartu peniaze dostali klienti ihneď. Buď ich vyplatili pri podpise zmluvy obchodné zástupkyne, neskôr sa prešlo na bezhotovostný systém a kartou, čo znamenalo, že pri podpise zmluvy klientovi odovzdali kartu, po odsúhlasení zmluvy fakticky okamžite call centrum túto kartu „nabilo“ a do polhodiny mohol klient úver čerpať. V týchto prípadoch bol výber finančných prostriedkov hotovostný. Pri bezhotovostnej pôžičke obchodné zástupkyne nemali žiadnu povinnosť, pretože klient čerpal bezhotovostne pôžičku, platil ju do banky sám. Nemuseli obchodné zástupkyne vyberať splátky úveru. „Keď bol nový klient, tak mal na výber pri podpise zmluvy či chce bezhotovostnú pôžičku alebo hotovostnú pôžičku, keď však už bolo refinancovanie, tu už výber nebol, listiny už prišli pripravené s tým, že výber sa realizoval osobne, v hotovosti sa inkasovalo. Keď sa klient pred podpisom zmluvy ako nový klient rozhodol, že chce peniaze v hotovosti alebo na kartu, tak už výber nemal akým spôsobom bude pôžičku uhrádzať. Už bola možná len platba splátok hotovostná, čo sme realizovali my ako obchodní zástupcovia.“ Na to, či klient mal právo si po podpise zmluvy, ak chcel pôžičku hotovostne zmeniť spôsob platenia splátok z hotovostného na bezhotovostný, na toto si už svedkyňa nespomenula. Vedela, že bola lehota možno 10-15 dní na odstúpenie od zmluvy, vtedy musel klient bezúročne celú poskytnutú pôžičku vrátiť. Na otázku sudcu, či by bola klientovi poskytnutá pôžička ak by chcel, aby bola poskytnutá v hotovosti resp. na kartu, niet teda bezhotovostne a nebol by chcel podpísať zmluvu o doplnkovej službe spojenú s hotovostným platením splátok, svedkyňa uviedla: „nebola by pôžička poskytnutá.“ Na otázku zástupkyne žalovaného, aby sa svedkyňa vyjadrila k tomu, z čoho vyplývala povinnosť klientov podpisovať súčasne s úverovou zmluvou aj zmluvy o doplnkových službách svedkyňa uviedla: „Takto nám to bolo prezentované, fakticky listiny sme dostali ku každej zmluve spojené a takto sme boli inštruovaní na ich podpis.“

37. V spore sp. zn. 13Csp/18/2017 dňa 05.06.2017 žalobkyňa Ž. E. tvrdila, že uzatvorila celkom štyri zmluvy o pôžičke. Všetky pôžičky boli poskytnuté v hotovosti, splácala týždenne doma obchodným

zástupcom, ktorí chodili peniaze vyberať. Pri podpise zmluvy uzatvárala viacero papierov a kde mala podpísať, v ktorej časti, tak to jej povedala obchodná zástupkyňa a podpisovala tým spôsobom, že jej obchodnou zástupkyňou bolo ukazované kde má podpisovať a okraj papierov bol nadvihovaný. Zástupkyňa nehovorila o ničom takom či môže splácať v hotovosti alebo inou formou, ani sa ju výslovne nepýtala či má účet v banke, hoci účet nemala, ale manžel ho mal. Žalobkyňa uviedla, že sa cíti byť podvedená, pretože Provident žiadal, aby bolo splácané viac.

38. Na tom istom pojednávaní žalobca Z. A. tvrdil, že zmluva, ktorá je predmetom sporu bola poslednou zo štyroch zmlúv, ktoré uzatvoril s Providentom, prvé tri zmluvy uhradil. Každá zo zmlúv bola uzatváraná za Provident s inou osobou, spôsob bol však stále rovnaký, zmluvy sa uzatvárali doma. Zmluva, ktorá je predmetom konania bol vypisovaná obchodným zástupcom pánom U., ktorého žalobca kontaktoval, že súrne potrebuje peniaze, zavolať ho, pričom zástupca prišiel, zmluvu spisoval doma a aj ju vypisoval pred ním. Nevie či podpisoval aj nejaké iné papiere či tam boli, asi nie, podpisoval len tú zmluvu. Peniaze potreboval súrne na rekonštrukciu domu, ktorý prerába, k vyplateniu peňazí došlo na pošte. U troch predchádzajúcich mu peniaze boli vyplatené doma. Dostal aj nejakú poukážku, s tou šiel na poštu a tam mu to vyplatili. Kým mu peniaze boli poskytnuté, tak to trvalo nejakých 5-6 dní, pretože bol medzitým víkend. Peniaze splátok úveru platil každý týždeň, chodili ich inkasovať k nemu domov, bolo to tak dojednané a neboli žiadne jednanie o tom, že by mohol dlh splácať aj iným spôsobom, napr. na pošte alebo na účet. Splátky splácal doma v hotovosti, bolo to tak povedané, že je treba platiť v hotovosti, nebola tu ponúkaná žiadna iná možnosť.

39. Podľa § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

40. Podľa ustanovenia § 290 Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

41. Podľa ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

42. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere musí obsahovať tieto náležitosti:

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

43. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

44. Podľa ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

45. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia oboch zmlúv, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

46. Podľa ustanovenia § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

47. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

48. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bez dôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

49. Podľa ustanovenia § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

50. Podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

51. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

52. Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

53. Podľa ustanovenia § 131 Civilného sporového poriadku žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva. Predmet civilného sporu zásadne neurčuje súd, ale žalobca ako tzv. dominus litis. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (ustanovenie § 216 C.s.p.). V súlade s citovaným zákonným ustanovením žalobca žiadal vydať od žalovaného bezdôvodné obohatenie.

54. Vyššie citované zákonné ustanovenia súd aplikoval v tomto spore.

55. Medzi stranami nebolo sporné, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dňa XX.XX.XXXX uzatvorila žalobkyňa so spoločnosťou Provident Financial s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyňi úver vo výške 360,-Eur. Súčasne žalobkyňa uzatvorila so žalovaným Zmluvu o poskytnutí služby komfort spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobkyne na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX.

56. Bezdôvodné obohatenie v zmysle vyššie citovanej právnej úpravy je konštruované ako záväzkový vzťah (veľmi podobný zodpovednostnému vzťahu) medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho sa niekto obohatil. Bezdôvodné obohatenie je v zmysle citovanej úpravy konštruované ako predmet plnenia, ktorý sa má vydať. Jeho zákonná úprava je taká, aby ak vzniklo, sa vydalo tomu, na úkor koho bolo získané. Teda platí všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Takto vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, a ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, a ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje.

57. Plnenie bez právneho dôvodu - ťažiskom tejto skutkovej podstaty je poskytnutie plnenia jedným subjektom druhému subjektu, bez počiatocnej existencie akéhokoľvek právneho dôvodu tohto plnenia. V praxi môže ísť o prípady, poskytnutia plnenia osobe, o ktorej sa dlžník domnieva, že je veriteľom, plnenia tzv. nedlhu (teda plnenie domnelého dlhu, ktorý však vôbec neexistoval a pod.). Podstatným pojmovým znakom tohto prípadu bezdôvodného obohatenia je však vždy to, aby osoba poskytujúca plnenie nedisponovala subjektívnou vedomosťou o tom, že plní bez právneho dôvodu.

58. Zákon jednoznačne hovorí, že predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať a túto povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie má ten, kto ho získal na úkor iného. Subjektom, ktorý má právo žiadať vydať bezdôvodné obohatenie je ten, na úkor koho sa niekto bezdôvodne obohatil.

59. Súd dokazovaním skúmal, či Zmluva o úvere mala zákonné náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), k), j) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva bola uzavretá v písomnej forme, čiže v súlade so zákonom. Je pravda, že slovenské súdy v rámci svojej judikatúry rozhodovali, že veriteľ bol povinný určiť v zmluvách o úvere presný rozpis súm a to, koľko sa z jednotlivých splátok započítava na istinu a koľko

na úroky a ostatné náklady (ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) vyššie citovaného zákona). Súdny citovaný znenie zákona prísnejšie interpretovali v porovnaní so znením Smernice č.48/2008/ES, ktorá hovorí len o povinnosti uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok.

60. V tejto súvislosti súd poukazuje a stotožňuje sa so správnou argumentáciou žalovaného, že rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (tretia komora) C-42/15 z 09. novembra 2016 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová sa vzťahuje aj na žalobcom namietanú absenciu (bod 72 v ktorom Súdny dvor Európskej únie na prejudiciálnu otázku, či je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum alebo či v tejto súvislosti postačuje všeobecný odkaz v zmluve umožňujúci identifikovať dátum týchto splátok, a či zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami musí spresňovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, odpovedal, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, a že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, dokonca tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. I keď právo Európskej únie de iure neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdov únie, všeobecná záväznosť rozhodnutí súdov únie je daná zásadou zodpovednosti členského štátu za škodu, ktorú spôsobil porušením práva únie, napr. aj tým, že vydá súdne rozhodnutie, ktoré bude v zjavnom rozpore s judikatúrou súdneho dvora (Köbler - C-224/01, 30.09.2003) a (právny názor Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/790/2015 zo dňa 25.01.2017).

61. Vyššie citovaný odkaz na rozsudok vo veci C-42/15 sa vzťahuje aj na žalobcom namietanú absenciu náležitosti Zmluvy o úvere v písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V Zmluve o úvere bol žalobcovi úver poskytnutý na dobu 60 týždňov. Termín poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol v siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia Zmluvy. Súdny dvor vo svojom výroku záväzným spôsobom okrem iného objasnil aj článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES nasledovne: „2.Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Súdny dvor EÚ príslušné ustanovenie smernice 2008/48/ES jasne vyložil tak, že obsahom danej náležitosti nie je nevyhnutne uvedenie konkrétneho dátumu splatnosti úveru (deň, mesiac, rok). Dôležitým pre tento spor je ale spôsob, akým Súdny dvor EÚ k takémuto záveru dospel. V bode 48 rozsudku C-42/15 poukázal na cieľ daného ustanovenia, ktorý uvádzala generálna advokátka E.Sharpston, a to zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. Podľa Súdneho dvora EÚ na naplnenie tohto cieľa postačí akákoľvek formulácia, ktorá umožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy, veriteľovi sa však neukladá v zmluve uviesť presný dátum (deň, mesiac, rok). V danom spore bolo postačujúce, že v Zmluve o úvere bol konkrétne definovaný počet splátok 60, definovaná výška každej splátky, určená splatnosť každej splátky, pričom je potrebné zohľadniť, že úroky ani istina nemali žiaden osobitný dátum splatnosti, ktorý by vyžadoval, aby bolo potrebné popri splatnosti jednotlivých splátok definovať samostatne splatnosť jednotlivých zložiek celkových nákladov žalovaného spojených s poskytnutým úverom. Súd zdôrazňuje, že Zmluva o úvere má náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm.k) zák.č. 129/2010 Z.z. . Súd mal za to, že žalobkyňa bola pred uzavretím Zmluvy o úvere zrozumiteľne informovaná o tom, že jednou zo zložiek odplaty za poskytnutie úveru je poplatok za garantovanú službu. Výška poplatku bola premietnutá do RPMN dojednanie poplatku za garantovanú službu nepodlieha v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj článku 4 ods. 2 Smernice 93/13/EHS súdnemu prieskumu prijateľnosti ceny tohto poplatku. Súd má tiež za to, že Zmluva má náležitosti § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010.

62. Súd sa postavil na to stanovisko, že v Zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť, za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov, okrem

kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Za doplnkovú službu - inkasovanie splátok, ktorá bola medzi stranami sporu dojednaná osobitnou zmluvou vrátane odmeny za takúto službu bola žalobkyňa povinná platiť odmenu osobitne, avšak inkludovanú v jednotlivých splátkach úveru. Zmluva o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok bola podmienkou poskytnutia úveru za podmienok uvedených v úverovej zmluve. Potvrďuje to výpovede žalobkyne a výpoveď svedkyne na pojednávaní v tomto spore. Žalobkyňa potrebovala finančné prostriedky, pretože sa ocitla v ťaživej finančnej situácii, a aby ich získala musela podpísať dohodu o doplnkovej službe k Zmluve o úvere. Navyše obchodný zástupca žalovaného bol odmeňovaný v závislosti od výšky sumy výberu splátok od jednotlivých klientov, ktorá skutočnosť vyplynula z výpovedí obchodných zástupcov, ktorí boli vypočúvaní v postavení svedkov v iných konaniach, ktoré boli vedené na Okresnom súde Lučenec. Obchodný zástupca mal teda aj vlastný ekonomický záujem na uzatvorení Zmluvy o garantovanom výbere splátok. V súlade s ustanovením § 52a Občianskeho zákonníka, sa jedná o prípad, keď z povahy zmlúv ako aj stranám známeho účelu týchto zmlúv pri ich uzatváraní zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé. Potom náklady spojené s doplnkovou službou mali byť započítané do ročnej priemernej miery nákladov, nakoľko sa jedná o dodatočné náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu a písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že platbu odmeny v zmysle zmluvy o garantovanej službe do RPMN nezahrnul, takže táto otázka nebola medzi žalobkyňou a žalovaným spornou. Žalobkyňa nemala dostatok finančných prostriedkov, pretože sa ocitla v ťaživej finančnej situácii. Vypovedal tak, že jej manžel bol závažne nemocný, následne zomrel, keď si požičala sumu vo výške 1300,-Eur dňa 29.10.2014. Finančná situácia žalobkyne teda nebola dobrá, takže v takejto ťaživej finančnej situácii súd uveril jej tvrdeniam, ktoré boli podporené čestnými prehláseniami a výpoveďami svedkov v iných konaniach na ktoré súd poukazuje vyššie, medzi spotrebiteľmi a tým istým žalovaným, takže nemala možnosť zvoliť si iný spôsob platenia len ten, ktorý jej ponúkol žalovaný. Keďže Zmluva o poskytnutí služby komfort bola podmienkou uzavretia Zmluvy o úvere, ktorá je predmetom sporu a v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX nebola správne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech žalobkyne považoval súd Zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z..

63. Predmetom sporu bolo vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého zo Zmluvy o úvere. Keďže súd sa postavil na to stanovisko, že úver z dôvodov, ktoré rozvádza vyššie je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný je povinný vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie. Žalobkyňi bola podľa Zmluvy č. XXXXXXXXXX poskytnutá suma 1300,-Eur. Žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu vo výške 1756,95 Eur, takže žalovaný je povinný vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 456,95 Eur. Bezdôvodné obohatenie žalovaný získal ako súčet úhrad nad rámec istiny za obdobie od 21.03.2016 do 30.01.2017.

64. Vzhľadom na skutočnosť, že súd sa postavil na to stanovisko, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne, nakoľko v Zmluve o úvere absentuje povinná náležitosť a to správne vypočítaná RPMN čoho dôsledkom je, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový, keďže súčasťou úverovej zmluvy sú poplatky nezahrnuté do RPMN uvedené v súvisiacej Zmluve o poskytnutí služby komfort, súd rozhodol tak ako to vyplýva z výrokovkej časti rozsudku.

65. Žalovaný je v omeškaní s povinnosťou vydať bezdôvodné obohatenie, ale len od 22.06.2017. Žalobu prevzal dňa 21.06.2017, ktorú súd považoval za kvalifikovanú výzvu na mimosúdne plnenie. Predžalobnú výzvu zástupcu žalobcu zaslanú e-mailom nepovažoval za takú, ktorá mohla vyvolať účinky dobrovoľného plnenia zo strany žalovaného. Súd priznal úroky z omeškania počnúc od 22.06.2017 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu ohľadne počiatku úroku z omeškania zamietol.

66. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

67. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

68. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu aj keď súd v časti počiatku príslušenstva žalobu zamietol. Pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu aj neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva a ak príslušenstvo žalobca nevyčíslil vo svojej žalobe (uznesenie NS SR sp.zn. 6Obo/243/2007 z 27.11.2008).

69. Žalobkyňa - poplatník bol v spore oslobodený od súdneho poplatku (ustanovenie § 4 ods. 2 písm. u) zák. č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov) a úspešný. Poplatková povinnosť prešla podľa ustanovenia § 2 ods. 2 citovaného zákona na neúspešného žalovaného, ktorý zaplatí súdny poplatok. Vyšší súdny úradník rozhodne podľa § 14 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch o výške súdneho poplatku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.